

فروشگاه ، بزرگترین سایت تخصصی معماری

جهت مشاهده آموزش نرم افزارهای معماری از صفر تا 100 با زبان فارسی و با

کمترین هزینه [اینجا](#) را کلیک کنید.

جهت مشاهده نقشه ها ، پایان نامه و طرح های نهایی آماده معماری جهت کانسپت

گرفتن و یا تحویل پروژه [اینجا](#) را کلیک کنید.

جهت مشاهده مقالات ، رسالات و مطالعات نهایی آماده معماری جهت تحویل

پروژه [اینجا](#) را کلیک کنید.

WWW.CADYAR.COM بزرگترین سایت تخصصی معماری

جهت عضویت در کانال ما در تلگرام کافیسیت روی عکس زیر کلیک کنید.

برای انجام پروژه های عمران و معماری با ما تماس بگیرید.

09907530920

آیدی تلگرام

<https://t.me/Cadyar60>

آیدی تلگرام

<https://t.me/Cadyarmemar>

[ایمیل](mailto:Vrya.cadyar@gmail.com)

Vrya.cadyar@gmail.com

جهت مشاهده مطالب زیر به صورت رایگان کافیسیت روی لینک روبرو عنوان موردنظر کلیک کنید

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=473](http://WWW.CADYAR.COM/?CAT=473)

دانلود رایگان کتب معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=262](http://WWW.CADYAR.COM/?CAT=262)

آموزش رایگان پست پروداکشن در معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=1377](http://www.cadyar.com/?cat=1377)

دانلود رایگان مقالات معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=206](http://www.cadyar.com/?cat=206)

دانلود رایگان نقشه های معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=1300](http://www.cadyar.com/?cat=1300)

دانلود رایگان رساله و مطالعات معماری

[HTTP://WWW.CADYAR.COM/?CAT=283](http://www.cadyar.com/?cat=283)

آموزش رایگان نرم افزار های معماری

جهت مشاهده مطالب کاربران مهمان که مطالب خود را به صورت رایگان و یا در قبال هزینه به اشتراک گذاشته اند در سایت کدیاری [اینجا](#) کلیک کنید.

شما نیز میتوانید مطالب خود را در سایت کدیاری به اشتراک بگذارید تا بدون هیچ هزینه ای صاحب شغل دوم شوید. جهت اشتراک گذاشتن مطالب خود [اینجا](#) را کلیک کنید.

جهت دریافت هرگونه رساله و مطالعات معماری با قیمت پایین با ما تماس بگیرید.

09907530920

قسمتی از رساله طراحی موزه موسیقی در 157 صفحه در قالب ورد:

از جمله اشیا یی که در موزه موسیقی حفظ میشوند:

9-2-1) نی

سازي است متشكل از يك لوله استوانه اي از جنس «ني» كه سراسر طول آن از هفت «بند» و شش «گروه» تشكيل شده است (به اين دليل اين ساز را «ني هفت بند» نيز مي گويند). «ني» به قطرهاي متفاوت (از 1/5 تا 3 سانتيمتر) و طولهاي مختلف (حدود 30 تا 70 سانتيمتر) ساخته شده است. در تمام آنها روي لوله، كمی در قسمت پائين 5 سوراخ در طرف جلو و يك سوراخ در قسمت عقب قرارگرفته و در يك يا دو انتهاي «ني» روکشي برنجي با طولي کوتاه لوله نئي را پوشانده است و لبه لوله در قسمت دهاني آنقدر تيز است كه مي تواند لاي دندانها قرار گيرد.

ني از انواع سازهاي بي زبانه است. هوا توسط نفس نوازنده از انتهاي بالائي به درون فرستاده شده و قسمت اعظم آن از نزديكترين سوراخ باز خارج مي شود. بنابراين باز و بسته شدن سوراخها به توسط انگشتان هر دو دست نوازنده، طول هواي مرتعش و طول موج ارتعاش را زياد و كم کرده و در نتيجه صوت زير و بم ميشود.

ساز را نمي توان «كوك» كرد، يعني كوك آن را - چنانكه در سازهاي زهي، با پيچاندن گوشي ها ميسر است، تغيير داد. بدین نسبت نمي توان آن را با ساز ديگر منطبق كرد و از اين رو معمولاً درنقش تكنواز ظاهري شود. گاه - اگر چه بسيار به ندرت - كه بخواهند از صوت ني در همنوازي ارکستر استفاده کنند، ناگزير نوازنده ساز تعدادي ني را با كوكها (ميدان صدا)ي مختلف فراهم کرده و در

دسترس خود مي گذارد تا در طي همنوازي يا همراهي صدای خواننده به تناسب موقع از يکي از ني ها استفاده کند.

وسعت صدای ني حدود دو اکتاو و نیم است، ولي میدان صدا (يا کوک) در سازهاي مختلف متفاوت مي کند.

اجرای اصوات در اکتاوهاي بالاتر بوسيله فشار هوا عملي است. به عبارت ديگر با دو برابر کردن فشار صداهاي حاصله يك اکتاو زير مي شود و بايد دانست که هر ني فاقد يکي دو صدا است. ني از دسته سازهاي محلي است و تقريباً در تمام ايران معمول است. نوازندگان محلي با ابتکاري سنتي تا اندازه اي از قطع شدن صدای ساز، هنگام تازه کردن نفس جلوگیری مي کنند. توضيح آنکه در حين نواختن هوا را از بيني به ريه و نيز به «لُپها» داخل کرده، ذخيره مي کنند و اين هوا را به تدريج به درون لوله مي فرستند. ني هميشه سازي شهري بوده است.

2-2-9) دوزله

این ساز متشکل است از دو لوله مسی (و گاه نئیی یا از جنس پَر«دال» یا استخوان قلم مرغان دیگر) که به توازی به هم الصاق شده یا بر هم بسته و محکم شده است. هر يك از لوله ها دارای

قمیچی یک زبانه و مستقل از دیگری است. در طول هر لوله شش سوراخ تعبیه شده به طوری که سوراخها همواره در کنار هم قرار می گیرند. انتهای تحتانی لوله ها مانند تمام سازهایی بادی که تاکنون دیده ایم باز است. دوزله به طولهای مختلف ساخته می شود. (کوچک ترین آن نوع ساخته شده در شهر به طول 22 سانتیمتر و قطر حدود 2 سانتیمتر است)

وسعت ساز حدود دو اکتاو است که بسته به بزرگی و کوچکی ساز در میدان صدایی متفاوت قرار می گیرد.

دوزله سازی است محلی و از انواع «بادهای یک زبانه ای» است. در بعضی نقاط ایران این ساز را «جفته» یا «جفتی» می نامند.

9-2-3) نی انبان

این ساز در واقع دوزله است کمی بزرگتر از دوزله معمولی (و گاه با هفت سوراخ) که انتهای قمیچش دار آن به کیسه ای به نام «انبان» الصاق و دقیقاً «هواگیری» شده است که از این نقطه الصاق هوا خارج و داخل نشود، در نزدیکی محل الصاق دوزله لوله دیگری به طول نامعین خارج شده (محل خروج این لوله نیز به دقت هواگیری شده) که نوازنده آن را به دهام می گذارد و از این طریق کیسه را پر باد می کند و در نتیجه فشاربازو آرنج بر روی کیسه که هنگام نواختن آن را زیر بغل گرفته است؛ هوا را به داخل لوله دوزله می فرستند و با انگشتان خود سوراخها را باز و بسته می کند.

9-2-4) بالابان (نرمة نای)

این ساز از يك لوله استوانه اي چوبي و يك قسمت سر مركب از قمیشي دو زبانه اي تشكيل شده است. در روي لوله هفت سوراخ در جلو و يك سوراخ در عقب تعبیه شده است. میدان صدای ساز به اضافه تعداد کمی از فواصل کروماتیک مخصوص موسیقی محلی حدود دو اکتاو است. طول ساز بدون زبانه 32 و در مجموع 40 سانتیمتر است. بالابان سازی محلی و متعلق به نواحی شمال غربی ایران است (بالابان به نظر می رسد که کلمه ای به زبان آذربایجانی باشد). فارسی آن را «نرمة نای» گفته اند

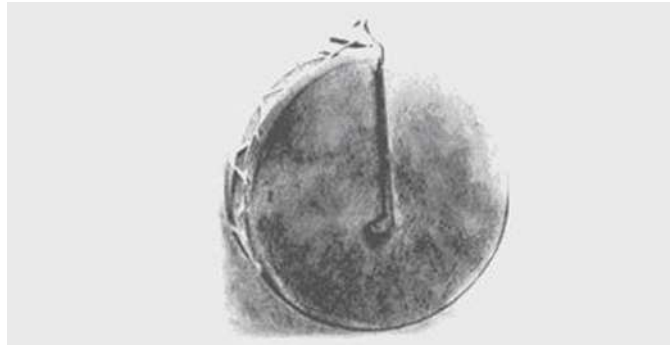
9-2-5) تمبک

این ساز از دو قسمت کلی و استوانه ای شکل تشکیل شده : قسمت اول (بالا و هنگام نواختن: جلو) به قطر تقریبی 25 تا 30 سانتیمتر و به طول 45 سانتیمتر که سطح بالایی آن پوست کشیده شده و در پائین به قسمت دوم متصل شده است و این قسمت عبارتست از استوانه باریک تری که در انتها (پائین) کمی گشاده تر شده و به دهانه ای بازمنتهی گشته است. جنس تمبک معمولی از چوب است. تمبک به منظور نواختن، بطور افقی روی ران نوازنده نشسته قرار می گیرد و او دست چپ خود را در بالا و دست راست را در کنار راست تمبک قرار می دهد و با انگشتان، نرمة و تمام دست خود بر قسمتهای مختلف (مرکز، میان، کنار) پوست می کوبد. صوت تمبک بدون ارتفاع معین است.

از آنجا که وسیله کوبیدن روی سازانگشتان انسان است و این وسیله قادر است بر روی تمبک ریزه کاری و شیرینکاری های فراوان اعمال کند می توان از آن به عنوان «تکنواز» استفاده های شایان و جالب کرد. نقش همناوایی در این سازنه فقط همراهی ساز یا آواز و تأمین و نگهداری «ضرب» موسیقی است؛ بلکه طی 25 سال اخیر به

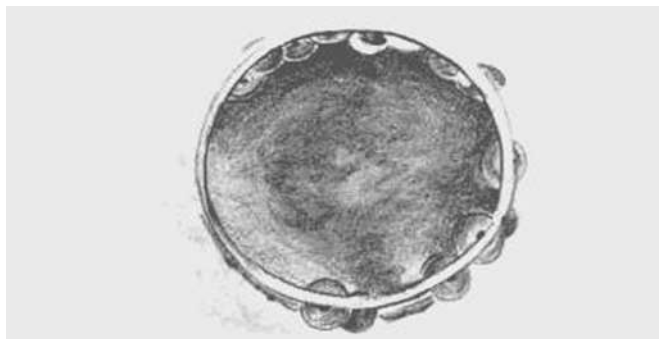
ابتکار حسین تهرانی و همکاری دیگران ارکستری مرکب از «گروه تمبک نوازان» تشکیل شده قطعه هائی اجرا کرده اند.

9-2-6) دُهل

این ساز متشکل است از استوانه ای کوتاهی از جنس چوب که قطر دایره آن حدود یک متر و ارتفاع آن 25 تا 30 سانتیمتر است و بر دو سطح دایره ای شکل جانبی آن پوست کشیده شده است. بر دو نقطه از بدنه استوانه دو انتهای تسمه ای ثابت شده که نوازنده هنگام نواختن آن را به گردن می اندازد و به این ترتیب دهل در جلوی سینه و شکم او طوری قرار می گیرد که سطوح پوست دار در جوانب راست و چپ واقع شوند. نوازنده در دست راست خود چوبی به شکل عصا و در دست چپش ترکه ای نازک می گیرد و با آنها بر روی سطوح پوستی می کوبد یا آن که ترکه را به پوست چپ می چسباند و با عصا به پوست راست می کوبد. صدای این ساز ارتفاعی نامعین دارد. دهل سازی کاملاً محلی و «همراهی کننده» (بیشتر با سرنا) است.

9-2-7) دایره

این ساز متشکل است از حلقه ای چوبی به عرض 5 تا 7 و قطر دایره ای از 25 تا 40 سانتیمتر که بر یکی از سطوح جنبی دایره ای شکل آن پوست کشیده شده و در جدار داخلی ساز حدود چهل حلقه فلزی کوچک به فواصل مساوی آویزان شده است. در یکی از نقاط جدار چوبی سوراخی است که نوازنده انگشت شست دست راست را در آن داخل می کند و به این وسیله ساز را نگه می دارد و با بقیه انگشتان هر دو دست بر پوست می کوبد و در عین حال ساز را کمی سریعتر حرکت می دهد تا حلقه های کوچک داخلی، همراه با صدای کوبیدن انگشتان صوتی زنگ وار نیز حاصل کنند. هیچ یک از اصوات ساز حائز ارتفاع معین نیستند. این ساز بیشتر شهری است تا محلی.

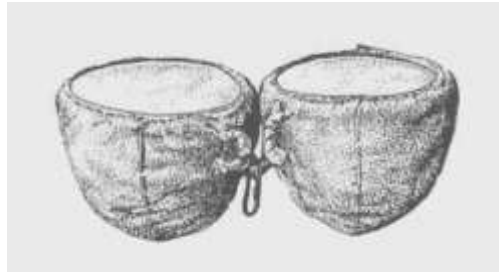
9-2-8) دو تار

دارای شکمی گلابی شکل و دسته ای نسبتاً دراز است. تعداد 17 تا 20 دستان بر دسته آن بسته می شود. برخی از دو تارهای محلی در نواحی مختلف جنوب فاقد دستان است. سطح روی شکم چوبی است. تعداد سیم های آن چنانکه از نام ساز بر می آید 2 تا است که به فاصله های مختلف کوچک می شوند. طول دسته حدود 60 و مجموعاً تمام ساز حدود یک متر است. وسعت صدای ساز از نت «دو» تا «سل» است، با تمام فواصل کروماتیک مخصوص موسیقی ایرانی. دو تار غالباً با انگشت- یعنی بدون مضراب- نواخته می شود.

این ساز جنبه ای بیشتر محلی دارد و در نواحی جنوب کشور ما بسیار متداول است.

9-2-9) نقاره

این ساز به انواع و اندازه های مختلف در نقاط کشور وجود دارد:
نقاره شمال:

از دو کاسه سفالین (یک کمی کوچک تر از دیگری) تشکیل شده است. این ساز را معمولاً با دو چوب و گاه با دست می نوازند و قطر دهانه کوچک 16 و بزرگ 22 سانتیمتر است.

نقاره کردستان:

تقریباً به شکل بالا ولی بزرگ تر است که آن را گاه به اسب می بندند و نوازنده سوار اسب آن را با دست می نوازند.

**جهت دریافت هرگونه رساله و مطالعات
معماری با قیمت پایین با ما تماس بگیرید.**

09907530920